

EDINOST

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nepriljubljena pisma se ne sprejemajo in rokopi si ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Stefan Godina. Lastnik konsorcijski list „Edinost“. — Tisk tiskarne „Edinost“, vpisane zadruge z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave števil. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
za pol leta „ 12.—
za tri mesece „ 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

Posamezne vilke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev. Zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglaš se računa na milimetre v širini ene kolone. Cene: Oglaš trgovcev in obrtnikov mm po 10 vln. Osmrtice, zahvale, poslanice, oglaš denarnih zavodov mm po 20 vln. Oglaš v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljna vrsta 2.—

Mali oglaš po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglaš sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročniki in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačila se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštneupravični račun št. 841.652

Pregled najnovejših dogodkov.

Rusko bojišče. — Uspešen napad naše letalskega brodoma na Šumsk. Sicer nobenih važnih dogodkov.

Italijanska fronta. — Živahni topovski boji na vseh delih fronte. Devinski grad deloma razrušen. Pred tolmiskim predmostjem so se umaknili Italijani na pobočja zapadno ceste Čiginj - Selo.

Balkansko bojišče. — Naše, v Albaniji prodirajoče čete so zasedle Krujo in prišpele do reke Išmi. — V Črni gorah položaj neizpremenjen.

Dogodki na morju. — Uspešen napad naših križark na Ortono in San Vito ob vzhodnem italijanskem obrežju. — V izlivu Temze potopil en nemški podvodnik eno oboroženo angleško stražno ladjo in štiri druge stražne parnike. — Izguba nemškega mornariškega zrakoplova „L 19“.

Zapadno bojišče. — Topovski boji in boji z ročnimi granatami na raznih točkah naše fronte.

Turško bojišče. — Nikjer nobene važne izpremembe.

Razno. — Delna demobilizacija grške armade.

Rusko bojišče.

DUNAJ, 4. (Kor.) Uradno se objavlja: 4. februarja 1916, opoldne.

Avstrijsko letalsko brodoma je vzhodno Kremenca se nahajajoči ruski etapni kraj Šumsk obmetalo z bombami. Več poslopj je v ognju. Sicer se ni zgodilo nič bistvenega.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BERLIN, 4. (Kor.) Veliki glavni stan, 4. februarja 1916.

Nobenih posebnih dogodkov.

Vrhovno armadno vodstvo.

Saški kralj v Varšavi.

DRAZDANE, 4. (Kor.) Saški kralj, spremljan od vojnega ministra Wilsdorfa, je na potovanju na vzhodno bojišče prišel predvčerajšnjem v Varšavo in je potesil generalnega guvernerja in upravnega načelnika generalne gubernije.

Z avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 4. (Kor.) Uradno se objavlja: 4. februarja 1916, opoldne.

Topovski boji na primorski fronti so bili precej živahni in so se razširili tudi na več mest koroškega in tirolskega mejnega ozemlja. Devinski grad je sovražna artiljerija z več zadetki deloma razrušila. Pred tolmiskim predmostjem so se Italijani vsled naše zadnje akcije umaknili na pobočja zapadno ceste Čiginj - Se lo.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Poročilo Cadore.

DUNAJ, 3. (Kor.) Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: Poročilo italijanskega generalnega štaba 2. februarja: V Lagarinski dolini je sovražnik 31. januarja zjutraj, podpiran po svoji artiljeriji, zastojno obnovil napad na naše postojanke severovzhodno Morija, ki smo jih vedno imeli trdno v naši posesti. Sovražnika smo presenečili, ga premagali in pogladi povsod. V goriskem odseku in kraški planoti artiljerijsko delovanje. Dosegli smo polne zadetke v neki koloni na pohodu na potu v Marcottine (tega krajevna imena ni v našem uradnem leksikonu občin za Primorsko, če niso to morda „Markiči“ v kanalskem okraju: — prip. ured.) in Sv. Martin. Kakor se javlja, je neki naš oddelek drzno vdrl v sovražni okop jugozapadno Sv. Martina na Krasu, ki ga je razdeljal s petdesetimi bombami.

Sestreljeno italijansko letalo v Švici.

BERN, 3. (Kor.) Popoldne ob treh je italijansko letalo, ki je prišlo iz ozemlja Monte Generoso in krenilo proti Monte

Cenere, plulo nad Luganom. Švicarski vojniki so je obstreljevali. Opazilo se je, da se je letalo spustilo na tla v nižini Vedeggio.

Italijanski vojaški avtomobil se ponesrečil.

LUGANO, 3. (Kor.) Na cesti iz Chiasso forte v Raccolansko dolino je padel vojaški avtomobil 50 metrov globoko v reko. Štirje vojniki so bili mrtvi, sedem častnikov in vojakov pa težko ranjenih.

Balkansko bojišče.

DUNAJ, 4. (Kor.) Uradno se objavlja: 4. februarja 1916, opoldne.

V severni Albaniji operirajoče čete so zasedle Krujo in dosepele s prednim oddelki do reke Išmi. — Položaj na Črnogorskem je neizpremenjeno miren.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BERLIN, 4. (Kor.) Veliki glavni stan, 4. februarja 1916.

Naši letalci so opazili v Vardarski dolini južno grške meje in pri nakladališču v solunskem pristanišču obrežne požare.

Vrhovno armadno vodstvo.

Dogodki na morju.

DUNAJ, 4. (Kor.) Uradno se objavlja: 4. februarja 1916, opoldne.

Skupina naših križark je dne 3. februarja popoldne ob italijanskem vzhodnem obrežju težko poškodovala kolodvora v Ortoni in San Vito, več skladišč in eno tovarno v območju teh krajev, en plavalni žrvav in razrušila severno Ortono železniški most preko Ariella. Po obstreljevanju objektov v San Vito so bili opaženi požari. Skupina križark se je vrnila, ne da bi bila nadlegovana.

Brodomno poveljstvo.

BERLIN, 4. (Kor.) Wolfiov urad poroča:

1. Dne 31. januarja in 1. februarja je en nemški podvodnik v izlivu Temze potopil eno angleško oboroženo stražno ladjo, en belgijski in tri angleške opazovalne ribiške parnike.

2. Mornariški zrakoplov „L 19“ se s poizvedovalne vožnje ni več vrnil. Uvedena poizvedovanja so bila brezuspešna. Kakor poroča Reuterjev urad dne 2. februarja, ga je našel angleški ribiški parnik „King Stephen“ iz Grimsby v Severnem morju plavajočega na vodi; gondola in zrakoplovno ogrodje sta bila deloma pod vodo. Posadka se je nahajala na delu zrakoplova, ki je širil izven vode. Prošnjo za rešitev je angleški ribiški parnik odbil z motivacijo, da je njegova posadka slabjša kakor ona zrakoplova. Pač pa se je ribiški parnik vrnil v Grimsby.

Sef admiralnega štaba mornarice.

Junaštvo poročnika Konjovića.

DUNAJ, 4. (Kor.) Listi slave junaštvo poročnika linijske ladje Konjovića kot enega najslavnejših činov naše zmagovalne vojne mornarice, ki dokazujejo, kako sijajno se je izkazal duh naše armade in mornarice v teh časih, duh, ki osramočuje naše sovražnike, ki so številno v veliki premoči. Junaški čini naših mornariških letalcev se dostojno pridružujejo držnim zračnim napadom.

SOFIJA, 3. (Agence Tel. Bulgare.) Francoska radiotelegrafična postaja v Lyonu je razposlala včeraj senzacionalno vest o odkritju zarote proti vojnemu ministru v Sofiji, kjer da se nahajajo številni nezadovoljniki, posebno med socialistično mladino in med uradniki. Francoska brzojavka dostavlja nič manje senzacionalno vest, da se dobivajo na zidovih v Sofiji pogostoma lepaki z ostro vsebino proti ministrom in celo tudi proti kralju in da se baje pogostoma dogajajo pretepi z nemškimi častniki, kar da je povzročilo veliko aretacij. Bolgarsko občinstvo sprejema vse te izmišljotine, ka-

terih tendenco pač dobro razume, s pomilovalnim smehljajem.

Delna demobilizacija grške armade.

BERN, 3. (Kor.) »Information« poroča iz Aten, da je bila glasom zagotovil političnih krogov sklenjena delna demobilizacija grške armade. Kraljevi odlok, ki odreja odpust letnikov 1892 — 1900, bo objavljen v par dneh. Rezervni častniki letnikov 1889 — 1892 so bili ravnokar odpušteni.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 4. (Kor.) Veliki glavni stan, 4. februarja 1916.

Ena rup, ki smo jih zasedli severozapadno Hüllucka, je bila po novi angleški razstrelbi zasuta. Pri Loosu in pri Neuville živahni boji z ročnimi granatami. Sovražna artiljerija je razvijala na raznih mestih fronte, posebno v Argonih, živahno delovanje. Zapadno Marle je prišel en francoski bojni dvokrovnik, katerega voditelj je zašel, nepoškodovan v naše roke.

Vrhovno armadno vodstvo.

Potopljene parniki.

LONDON, 3. (Kor.) Lloydova agentura poroča: Angleški parnik »Belle of France« je bil potopljen. Evropska posadka in 22 laskarjev je bilo rešenih. 19 laskarjev se pogreša.

AMSTERDAM, 3. (Kor.) Kakor poročajo semkaj došli ameriški listi, je bil parnik »Huronian« dne 29. decembra v bližini irskega obrežja torpediran. Parnik je bil težko poškodovan in odveden v pristanišče.

Žrtve zeppelinkega napada na London.

LONDON, 3. (Kor.) Vojni urad poroča, da je bilo pri zadnjem zeppelinkega napadu ubitih 33 moških in 6 otrok in ranjenih 51 moških, 48 žensk in 2 otroka. Dve cerkvi ste bili poškodovani, zborovalni prostori neke župnijske občine razrušeni. Na dveh mestih so bile železniške naprave ne premočno poškodovane. Le dve tovarni, katerih nobena ni imela vojaškega značaja, in ena pivovarna so močno, tri druge tovarne lahko poškodovane. Skupno število dosedaj razkritih bomb znaša nad tristo.

Seja francoskega deželnoobrambnega sveta.

PARIZ, 3. (Kor.) Kakor poroča »Temps«, se je vršila včeraj popoldne v Parizu seja deželnoobrambnega sveta pod predsedstvom predsednika Poincarrea. Odlok vojnega ministra poudarja trajne oprostitve od vojnega službovanja. Ponečiji odpusti bodo bolj kratki. Koncem februarja zapadejo oprostitve za v Franciji stanujoče, koncem marca za one, ki stanujejo v ostali Evropi ali severni Afriki, koncem aprila za vse ostale.

Nesreča na morju.

LONDON, 3. (Kor.) Vzhodno rta Race na Novi Fundlandiji je zadel japonski parnik »Fakataru« ob angleški parnik »Silvershell«. Japonski parnik se je potopil, angleški pa je bil težko poškodovan.

Zeppelinovec potopil parnik.

LONDON, 3. (Kor.) V torek ponoči je zeppelinovec potopil premogovni parnik »Franz Fischer«, ki je vozil iz Hartlepoola v London. Trije moške posadke so se rešili.

Služaj »Appam«.

WASHINGTON, 3. (Kor.) Nemški poslanik grof Bernstorff je naznanil državemu tajniku Lansingu, da bo ladja »Appam« kot konfiskacija na podlagi določil prusko - ameriške pogodbe, ki garantira posest ladje onemu, ki jo je uplenil, odpeljana v Hampton Road. Lansing je odločil, da je smatrati ladjo »Appam« kot konfiskacijo.

LONDON, 3. (Kor.) Reuterjev urad poroča, da je državni oddelek naznanil angleškemu poslanstvu, da je dovoljeno angleškemu podkonzulu v Norfolku, da stopi v stike s potniki »Appama«. Oblasti so dobile ukaz, da takoj dovolijo izkrcanje

vseh na krovu se nahajajočih oseb, izvzemši ulete posadke. Angleška vlada še ni dobila nobene odločitve Združenih držav o pravnem stanju »Appama«. O zadevi se vrše posvetovanja.

OLD POINT (Virginija), 3. (Kor.) Devet z »Appama« izkrcanih Angležev je izjavilo, da je bila »Möwe« poleg topov opremljena tudi z lancirnimi cevmi. Vsi so izjavili soglasno, da so dobro ravnali z njimi. Zadnje dni so res vsi trpeli zaradi pomankanja živeža. Parnik »Clanmactavish« se je zelo hrabro branil proti »Möwe«. 15 moških posadke je bilo ubitih, veliko pa ranjenih. Boj je trajal pol ure. Nemci so končno lancirali dva torpeda, ki sta potopila parnik.

Letalske nesreče.

BERN, 3. (Kor.) Na Francoskem se je dogodilo včeraj več velikih letalskih nesreč. Dva letalca sta v Becon le Bruyeres padla na tla in se težko poškodovala. Prenesli so ju v bolnišnico. Nadalje se je ponesrečil neki belgijski letalski vajenec nad letališčem v Ville Sauvage in pri Etampes neki drug letalec pri poletu preko Aulnay sous Bois. Letala so bila vsa razbita.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 3. (Agence Tel. Milli.) Glavni stan javlja: Na nobeni naši fronti ni bilo posebnih izpremembe.

Sožalje ogrske vlade ob smrti turškega prestolonaslednika.

BUDIMPEŠTA, 3. (Ogr. kor.) Ministrski predsednik grof Tisza je naprosil ministra zunanjih stvari, bar. Buriana, naj povodom smrti turškega prestolonaslednika turški vladi sporoči sožalje ogrske vlade.

Grof Teodor Pejačević izpuščen iz francoskega ujetništva.

BUDIMPEŠTA, 4. (Kor.) Bivši minister grof Teodor Pejačević je dne 31. januarja odpotoval iz francoskega ujetništva v Švico.

Ruska misija na Japonskem.

LONDON, 3. (Kor.) Ravnatelj oddelka za daljni vztok v ruskem ministrstvu za vnanje zadeve in veliki knez Jurij Mihajlovič sta dne 2. februarja prispela v Tokio.

Kurz nemških mark.

DUNAJ, 3. (Kor.) Preračunjevalni kurz za plačilo v Nemčijo po poštni hranilnici se je od preklica določil na 145/50 K za 100 mark.

Ljubavna tragedija avstrijskega zdravnika.

MONAKOVO, 3. (Kor.) V razpravi proti avstrijskemu zdravniku dr. Rihardu Straussu radi uboja trgovca Weissa, so porotniki po dvodnevnih razpravi zanimali krivdo, nakar je bil obtoženec oproščen. Pravorek je bil sprejet v avditoriju z odobravanjem.

Cene tobaka.

BUDIMPEŠTA, 3. (Kor.) Finančno ministrstvo je odkupne cene za domači tobak za leto 1916. v splošnem zvišalo za 30%. Onim proizvajalcem, ki bodo leta 1916. pridobivali za erar tobak na ravno tako velikem prostoru, kakor leta 1915., se dovoljuje 40odstotni dodatek, novim proizvajalcem in onim, ki uporabljajo za 20 odstotkov večje zemljišče za pridelovanje tobaka kot pa leta 1915., pa se dovoljuje 50odstotni dodatek.

Položaj.

4. februarja.

Italija preganja usoda naravnost neusmiljeno. Nad nobeno vajujočih se držav se tako kruto ne uresničuje tista Schillerjeva: Proklestvo zlega čina je, da, dalje porajajoč, mora porajati le zlo! Ne glede na to, da se je vsled popolne brezuspešnosti nje vojevanja rušijo druga za drugo vse nade do — bogatega plena, je tudi

— Da, gotovo! Je sreča! Neizmerna sreča! — je vzkliknil Maurice; — in vendar smete verjeti, ker je resnica!

XLIII.

Pariski dogodki.

Prišel je trenutek, da se pojasni vse. Brankardorka je na povpraševanje Maurica in Leontine povedala vse, kar je vedela in znala. Ponovila je besede, ki jih je povedal Leonida glede Leontine, kar pa je že znano našim ljubeznivim čitateljem. Dokazala je popolnoma jasno, da Leontino nikakor ne vežejo vezi sorodstva z Leonidom, kaj šele, da bi bilo mlado dekle njegova hči.

Ko se je Leontina prepričala o vsem tem, je začutila v svoji duši neskončno blaženost.

Ta hudobni, brezsrčni človek, ki ga je mogla edino le sovražiti in prezirati, ta človek torej ni bil njen oče.

Instinktivna mržnja in neprostovoljno preziranje in zaničevanje, ki ju je sma-

nje moralni polom popolu, kar se izraža v dejstvu, da je sedaj tudi z vsemi zavetniki v napetih odnosih. Udarec prihaja za udarec od vseh strani. Ugled Italije pada bolj in bolj. Nezaupanje do nje je splošno, a mestoma se pojavlja celo odkrito nasprotje, ako ne že sovražstvo. Na vse strani entente morajo italijanska glasila voditi — polemično vojno, pred vsem svetom se morajo mučiti s poizkusi, da bi prali in likali precej nečedno perilo italijanske politike.

V največje presenečenje za ves svet je bil beg črnogorskega dvora in vlade preko italijanskih tal. Ali kmalu je prevladalo prepričanje, da mora to vedenje črnogorskega dvora imeti svoj glavni vzrok v napetosti v razmerju med Črnogorom in Italijo. Tež domnevi pritrjuje vest, ki jo je razširil korespondenčni urad in ki se glasi, da so zadnji čas mnogi Črnogorci prosili, da bi mogli kot vojni prostovoljci služiti proti Italiji! Seveda so se morale te ponudbe odbiti iz razlogov mednarodnega prava, ali izredno značilne so za — simpatije, ki jih uživa Italija pri prebivalstvu vzhodne obali Adrije.

Prijavi navzkrižnosti v interesih Italije in Srbije na Adriji so očitni in glasni. Italija ne zaupa Srbiji in narobe.

Angleški pisec Bagot osumlja Italijane, da se nagibljejo k Nemčiji ter da mnogi italijanski nameščenci nemških (vrtd, duhovniki in učenjaki tirajo protiangelsko propagando. »Stampa« in »Giornale d'Italia« potrjata, da je v parlamentarnih krogih Italije opaziti močno gibanje proti »oderuški Angliji«.

Tudi v ruskih in francoskih listih so očitjanja na naslov Italije na dnevnem redu, kakor smo tudi mi že pokazali na raznih citatih.

Sedaj pa prihaja preko Curila vest, da grozi med Italijo in Grško odkrit spor, ker grška vlada zahteva v Rimu, naj se takoj odpokliče italijanska komisija, ki se mudi v Grški, da — reorganizira grško orožništvo! V Atenah trdijo namreč, da je dokazano, da ta komisija — špijoniira in agitira proti grški vladi in propagira proti grškemu generalnemu štabu. »Corriere della Sera« priznava kar naravnost, da rapidno raste protitalijansko razpoloženje v Grški. Priznava tudi, da med zavetniki vlada nezaupanje in pričakuje od Salandra, da bo znal vzpostaviti boljše odnose med zavetniki! Nu, iz dejstva, da zahteva to od Salandra, sledi logično, da se to nezaupanje tiče v prvi vrsti — Italije!

Je pač stvar ta, da tistemu, ki hoče biti prenavljan in mešetariti in računati na vseh straneh, prav kmalu ne zaupa nihče.

Nikako čudo ni, ako ob takih — naravnih — posledicah zavratne in ravno zato nesposobne politike notranji položaj v Italiji postaja vedno bolj kritičen. Napadi na kabinet se množijo, a Sonnino očitajo naravnost nesposobnost.

O vzrokih odstopa ruskega ministrskega predsednika Goremiškina se širijo različne vesti. Uradno se seveda — kakor je že to navada — naglašajo zdravstveni ozir. Goremiškin je sicer že v visoki starosti, ali na drugi strani stoji dejstvo, da je njegov odstop prišel iznenada in da ni bilo do zadnjega ničesar čuti, kar bi kazalo na tak dogodek. Iz Petrograda javljajo, da je prišlo do odstopa vsled navskrzi v ministrskem svetu ob vprašanju sklicanja dume. Večina da je bila za to, naj se duma takoj skliče in naj vlada sodeluje z dumo. Manjšina se je izrekla proti temu in z njo tudi Goremiškin. Ker je večina zmaga, je postal položaj Goremiškina negotov in je zato takoj odpotoval k carju v glavni stan in podal svojo demisijo. Potemtakem je vzrok zgolj notranje politične in ne v zvezi z vnanjim položajem. Naslednik Goremiškina nosi sicer nemško ime Stürmer, vendar govore, da je hud nasprotnik Nemcev.

Zabeležena bodi tu programatična izjava novega ministrskega predsednika napram dopisniku lista »Novoje Vremja«, da je njegova politika prežeta od misli, da dovede vojno do dobrega konca. Sepa-

trala doslej za napačno in nenaravna občutka, sta bila sedaj naravna in upravičena.

Leonina se je zgrudila na kolena in se je zahvalila Bogu.

Ko je po iskreni molitvi zopet vstala, se je takoj pokazala neskončna dobrota njenega angelski čistega srca.

— Dragi moj! — je dejala Maurice, — odpustiva temu nesrečniku. Saj mu je bila tuja, ki jo je hotel pogubiti, ne pa njegova lastna hči. Stokrat manje je vreden kazni, kot smo sumničili začetkom.

— Naj se zgodi tako, predraga moja, — je odgovoril slikar. — Ta nesrečnik, če ga je imenujete tako, ni mogel izvršiti svojih sramotnih naklepov. Odpuščam mu, kakor mu odpuščate tudi vi sama.

— Potemtakem se ne mislite nikakor več maščevati nad njim?

— Ne, nikakor.

— Če bi se nudila kaka priložnost, ali bi mu hotel pomagati?

(Dolge.)

PODLISTEK

GREŠNICE.

Roman. — Francoski pisatelj Xavier de Montépi

— Ali si sam? — je vprašal Leonida znotraj.

— Seveda! Kdo naj bi pa hodil z menoj? Ključ se je zavrtel vdrugo.

Vrata so se odprla in Leonida, ki so ga komaj še nosile noge, je stopil na prag. Tedaj je stopil Maurice izza Tircisa, ga s hitro kretinjo porinil v stran, skočil pred Leonida in ga pograbil za vrat. Vrgel ga je na tla in udarci so začeli deževati po Leonidovem hrbtu. Z zamolklim glasom, ki ga mu je dušila razjarjenost, je vpil vmes:

— Na, tu imaš, nepridiprav! Tu imaš, na! Te ni odnesle niti sveti Peter sam! — Umoriti me hočejo! — je tulil Leonida in se je zaman skušal izviti iz pesti

mlademu slikarju, ki je tolkel venomer dalje.

— Ne ubijte ga! Ne ubijte ga! — je zaklicala tedaj Brankardorka; — nakopal bi si grdo stvar na glavo!

— Prav imate! — je odgovoril Maurice.

— Sicer pa mora že imeti dovolj, in mislim, da mu bo pomagalo.

S temi besedami je z vso močjo sunil starega lopova, da se je kakor gnih štor prevrnil po razkopanih tleh.

Leonida ni kričal več in tudi ni vstal.

— Samo če ni mrtev! — je dejal Karel.

— Ah kaj! — je odgovoril slikar, — kvečjemu je nekoliko omamljen! Te strupene živali imajo zelo žilavo življenje! V ostalem pa bomo videli pozneje, sedaj imamo nujnejše opravke.

Po teh besedah je skočil v hišo, stopil v obednico, vzel svečo z mize in vprašal:

— Kje je Leonina?

— V sobi v zgornjem nadstropju, — je odgovoril Tircis. — Pokažem vam pot.

Ni minilo niti pol minute po teh besedah in Maurice je bil že vrh stopnjic.

Vrata so se, katere je rabila za ječo mladega dekleta, so bila odprta in Leonina je planila v objem svojega ljubimca.

Za opis take prekipajoče radosti je naše pero preslabo in zato naj je tudi ne opisujemo.

Srca naših dražestnih bralk bodo pač umela sama, česar se ne upamo opisovati.

Ko se je nekoliko podelo to radostno in blaženo razburjenje, se je spomnila Leonina onega krika, ki ga je slišala pred nekaterimi minutami in je spoznala v njem Leonidov glas.

— In moj nesrečni oče, — je zajecjala, — kaj se mu je pripetilo?

— Veselite se, draga moja! — je odgovoril Maurice hitro, — veselite se, kajti ta nepridiprav ni vaš oče!

— Moj Bog! Moj Bog! Ali je mogoče! O, preveč sreče bi bilo to! Preveč sreče v enem dnevu!

ratem mir da ne more prinesiti nikake rešitve velikih problemov, nastalih vsled svetovne vojne. Potemtakem tudi ta mož ne prihaja kot angel miru s palmovo vejico v roki.

In kakor da ni še dovolj elektricitete v svetovnem vzduhu, grozi sedaj zopet nevarnost akutna kriza med Nemčijo in Zedinjenimi državami ameriškim. In to radi dogodka, o katerem se je sodilo, da je poravnal in da ne bo več vznemirjal sveta: radi poplavljenj parnika »Lusitania«, s katerim se je potopilo tudi več Amerikancev. Govori se celo o bližnjem prekinjenju diplomatskih odnošajev. O stvari govorimo na drugem mestu.

Poostreitev nemško-amerikanskega spora.

Berolinska »Vossische Zeitung« govori o položaju med Nemčijo in Zedinjenimi državami severoameriškim in ga smatra za resnega. List pripominja, da je nemška vlada pred nekaterimi dnevi potopila brzojavke Wolffovega urada sporočila javnosti, da je dala svojemu veleposlaniku v Washingtonu nova navodila, po katerih bi se dalo upati na končno sporazumljenje. Besedilo oficijozne brzojavke, piše »Vossische Zeitung«, ni posebno zaupljivo. Zato ne bi bilo napadno, ko bi se polajnilo, da se pogajanja med nami in Ameriko dospela do točke, ki more naše odgovorne državnike postaviti pred kar najresnejšo odločitev.

»Vossische Zeitung« opozarja nadalje na dejstvo, da je nemška vlada kolikor le mogoče ugodila ameriškim vladam v stvari potopitve parnika »Lusitania«, da je celo izjavila, da je pripravljena dovoliti odškodnino za ameriška človeška življenja, ki so bila pogubljena po torpediranju »Lusitanije«. Amerikanska vlada pa je zahtevala poleg tega še, da naj izjavi Nemčija, da je bila potopitev »Lusitanije« kršenje pomorskega vojnega prava. Tako izjava pa bi nam vzela vsako podlago za našo vojno s podvodniki.

»Vossische Zeitung« poudarja nato še, da je odločitev o usodi odnošajev med Nemčijo in Zedinjenimi državami severoameriškim odvisna sedaj samo od predsednika Wilsona. Ravno, ker je stvar taka, je dobro, da se ne vdajamo iluzijam o stvareh, ki se morejo dogoditi. Da bi prišlo do odločitve že v bližnjih dneh, ni verjetno, in predvsem se sme pričakovati, da predsednik Wilson počaka prihoda svojega prijatelja Houseja, preden izreče definitivno odločitev.

O isti stvari piše tudi berolinski »Lokal-anzeiger«, ki pravi, da je postal položaj zelo resen, ker je ameriška vlada ponovno spravila na dan vprašanje »Lusitanije«. Položaj da je tak, da je videti, kakor da mora priti do upogitve ali pa preloma. List poudarja, da želi Nemčija živeti v miru z Zedinjenimi državami, in izjavlja: Naj že pride, kakor hoče, reči si moramo, da Nemčija ni opustila nobenega poizkusa, da bi vždržala mir z Ameriko. Ako bi pa vključ temu drugače sklenili v washingtonskem visokem svetu, potem ne bi zadevala niti najmanjša krivda niti nemškega naroda niti nemške vlade, da se je stvar obrnila tako nesrečno.

Ali kronovine, ali narodi?

(Zvršetek.)

Dočim hoče štajarski Nemec, da se mu narodna manjšina podvrže, pa hoče Nemec na Češkem ravno nasprotno. Dočim bi se klerikalni Nemec iz Nizije Avstrijske rad pobotal s klerikalnimi Slovenci in se, z ozirom na prigodne predrznosti Ogrske, navdušuje za trilateralizem, pa hoče Štajerc z ozirom na slovensko manjšino — ravno nasprotno. Dočim si Nemec na Češkem v srčnem strahu pred Slovani želi sporazumjenja z italijanskim kulturnim narodom, pa inočasno Nemec — pretepa italijanskega študenta. Če bi moravski Čeh živel v miru z Nemci, ki so pri njem v deželi znosljivi, pa hoče Čeh na Češkem nasprotno. Dočim se praški Mladočeh navdušuje za vseslovensko spravo s Poljaki, so pa v vzhodni Šleziji Čehi zagriženi sovražniki Poljakov. Tako različna razpoloženja so sama na sebi naravna, ali so površina in se sicer izravnavajo v celoti naroda. Pri nas pa so trdno organizirani v kronovinskih večinah in manjšinah, se preživljajo ločeno, ustvarjajo trdna in nespremenljiva dejstva, ki se pozneje ne da več spraviti s sveta. Postajajo neprekočljive ovire proti vsakemu skupnemu in enotnemu uveljavljanju narodne volje, proti vsakemu trdnemu in gotovemu političnemu izročilu. Skupne smeri ni več. Tudi če so se vse stranke in skupine kakega naroda združile, pa se vez zopet in zopet trže v kratkem času, a dokler obstoji, ne učinkuje v smislu kakega skupnega cilja, marveč samo v smislu medsebojnega zadržanja kakih lokalnih posebnih interesov, ne kot skupnost, stremišča po enem in istem, ampak kot nedelavna vzajemnost, in na koncu konca le kot medsebojno zavarovanje posestnega stanja, to je: posesti — mandatu!

Kronovine so torej, ki desorganizirajo narode. Koliko truda so n. pr. Čehi potrošili v obmejnem boju z Nemci na Češkem, in obratno: koliko vneme in moči Nemci na Češkem! Domnevajmo si le za trenutek, da bi bila kromeriška ustava zadobila veljavo in bi kronovine obstajale le s konceptami pruskih vladnih okrajev in da bile še porazdeljene v narodna okrožja: že davno bi se bila češka okrožja Češke, Moravske in Šlezije združila v kako smoteno zvezo, bi skupno gojila šolstvo in kulturno delo, in tista preobilica energije, ki se že pol stoletja zapravlja v obmejnih bojih v svrhu oviranja sosedov, in to brez vsakega uspeha — vsa ta

energija bi se izkoristila za pozitivno ustvarjanje! Odnosaji češkega do nemškega naroda, celote do celote, bi se bili že davno uredili v okviru države in Avstrija bi ne bila trpela tolikih ponižanj.

In koliko notranjega kulturnega dela bi bili avstrijski Nemci mogli izvršiti, da so na enak način uživali državno neposrednost, da bi bili mogli kot politična enota delovati! In to bi bilo v njihov blagor, bi bilo tudi na korist drugih! Na tej poti bi se bili mogli najti vsi drug poleg drugega in drug z drugim. Ta izhod je pa tudi edini, ki vodi iz zmešnjave; in priznavamo s sramom in bolelostjo, da ga današnje politično zastopstvo nemške buržoazije ne izpoznavna, da ga zameta in zagraja!

Vztrati mora drug političen rod, da se zvoženo vozilo naše politike uravna z bistrim vidom in močno pestjo. Pozabljeni straže minolega, za našo bodočnost minolega stoletja ne morejo več tega.

Za to razpravo moramo biti avtorju v Arbeiter - Zeitung naravnost hvaležni. Vsaka beseda govori ne le o mirnem in bistvenem presojanju stvari in njihovih vzrokov, ampak tudi o tistem pogumu, ki vgre vsu — pa naj je še tak ukoreninjen — brezobzirno do živga. Za tiste nemške kroge — ker tem je v prvi vrsti namenjeno, kakor je razvidno na zaključku —, ki so zapriseženi na tradicionalne doktrine in šablone v politiki Nemcev v Avstriji in ki zato niso imeli doslej nikdar poslušna in smisla za nove čase in njihove zahteve: za te odpira tu posneta razprava povsem nove horizonte. Pa tudi slovenskim politikom bi mogla biti v resen opomin. S tem pa seveda nečemo reči, da podpisujemo vse do zadnje pičice. Že zato ne, ker treba ločevati to, kar je le v principu dobro od onega, kar je tudi praktično izvedljivo!! Uvodoma smo rekli, da ta izjavljana podkrepljajo naše stališče napram vprašanju: ali deželna ali narodna avtonomija?! To hočemo posebej obrazložiti.

Jusuf Izedin.

Iz Carigrada je dospela nenadna vest o samomoru turškega prestolonaslednika Jusufa Izedina. Kakor je že sporočil naš c. kr. korespondenčni urad, so našli prestolonaslednika mrtvega v njegovi palači v Zingirli köyü, s prežezanimi žilami na levem komolcu. Ugotovilo se je, da si je prestolonaslednik sam prerezal žile, in splošno mnenje je, da je bil vzrok samomoru duševna bolezen, za katero je bolehal že dalje časa.

O tej bolezni priobčuje carigraski »Tanin« naslednje poročilo: »Vest o prestolonaslednikovem samomoru je pobudila veliko žalost, a ni prišla nepričakovano, ker je vedel vsakdo, da je sodelovalo veliko vzrokov, ki so se ponesrečili nekaj časa sem celo še poostrovali. Princ je imel že dolgo časa neozdravljivo bolezen. Vlada, ki je vedela za to, se je dala redno poučevati o močnih napadih, ki so se ponavljali pogostoma. Zdravljenje princa je bilo zelo težavno, ker se je moralo gledati na to, da ne bi opazil.

Pred nekaj leti, ko je bilo treba zdravljenja, so svetovali princu, naj odpotuje v Evropo. Tedaj je smatral princ za potrebno, da je dementiral doma in v inozemstvu razširjene vesti o svoji bolezi. Od onega časa je vlada pazljivo zasledovala potek bolezni, se je zatekala k različnim sredstvom, je skušala odvrniti od princa vse skrbi in je uporabljala vsako priliko, da bi ga pripravila za kako potovanje. Za spremstvo so se zbirali vedno ljudje, ki so dobrodejno mogli vplivati na princa. Da bi se princu nudilo razvedrilo in da ne bi imel časa, da bi zapadal v melanholiijo, mu je vlada sporočala vse dogodke, ki so se tikali naroda.

Nekaj časa sem pa je bolezen začela zavzemati vzemirajoče oblike, kar je nalagalo vladi potrebo, da je podvojila svojo pozornost. Toda pazljivost ni bila dovoljna, ker se princ ni smelo povedati, v kakem položaju se nahaja. Končno je prišel dogodek, ki je užalostil ves narod.

Princ Jusuf Izedin je bil rojen leta 1857, in je bil torej sedaj v 59. letu svoje starosti. Bil je najstarejši sin sultana Abdul Aziza, ki so ga leta 1876. odstavili, in bratranec današnjega sultana Mohameda Rešada. Pod vodstvom poznejšega velikega vezirja Ahmeda Muktarja je bil izborni vzgojen in mu je oče tudi dovoljeval veliko večjo svobodo, kakor je bilo drugače navadno v turški vladarski rodbini. Abdul Aziz je namreč imel namen, da bi izpremenil turško prestolonasledstvo, po katerem prihaja na prestol najstarejši princ vladarske hiše, in je hotel uvesti prestolonasledstvo po prvorojenstvu, vsled česar bi mu bil sledil na prestolu njegov prvi sin, sedaj umrl Jusuf Izedin.

Po smrti svojega očeta Abdula Aziza se je moral Jusuf Izedin, ki je dotlej živel precej svobodno v Carigradu in so ga posebno v Peri pogostoma videvali vozečega se v elegantnem vozu, kjer je bil — nekaj redkega pri turških princih — v resnici popularen, umekniti popolnoma iz carigradskega javnega življenja na azijsko stran Bospora, kjer je bival v lastni hiši v Džamildži. Abdul Azizova naslednika, sultana Murad V. in Abdul Hamid II., ki sta bila Jusufova bratranca, mu nista bila posebno naklonjena, ker sta videla v njem nevarnega tekmeča. Jusuf Izedin je torej živel pozabljen v Džamildži, dokler ni prišla v Turčijo na površje mladoturška stranka in žnjo na vladarski prestol sedanjega sultana Mohamed Rešada. Tedaj se je zopet preselil v Carigrad kot prestolonaslednik, a že tedaj ni bil več

zdrav. Kot prestolonaslednik je večkrat zastopal sultana, tako pri kronanju angleškega kralja v Londonu, in je posetil tudi našega cesarja na Dunaju in italijanskega kralja v Rimu. Kot prestolonaslednik se je posebno zanimal za vojaštvo in je tudi tedaj sedenje vojne večkrat zahajal k armadi na galipoliskem bojišču. Cenili so ga kot zelo dobrega opazovalca. Zapuščal hčer, princezo Sukrije, in devetletnega sina, princa Mehmeda Nizama Edina.

Ker ni pričakovali, da bi se izpremenil red prestolonasledništva v Turčiji, prihaja po smrti Jusufa Izedina na vrsto kot prestolonaslednik najmlajši brat sedanjega sultana, princ Vahid Edin efendi, ki je bil rojen 12. januarja l. 1861. v Carigradu, je sedaj torej v 56. letu svoje starosti in ima dve hčeri, princezi Olvijo in Salijo.

Princ Vahid Edin je živel doslej popolnoma sam zase. Najbrž ne pozna Evrope in tudi nobenega evropskega jezika. Bival je večinoma na azijski strani Bospora, v Skutariju. Če pride po sedanjem sultanu na prestol, se zgodi čudni slučaj, da bodo v Turčiji štirje bratje po vrsti sultani, namreč Murad V., ki ga je vrgel s prestola Abdul Hamid II., potem Mohamed V. in končno Vahid Edin.

Ko bi prišel na prestol Vahid Edin, preide potem prestolonasledstvo na mlajšega brata Jusufa Izedina, na princa Abdula Medžida, ki je danes star 46 let in je ljubezniv, popolnoma evropski izobražen mož, ki je vedno v stikih z Evropci in se celo tudi zelo zanima za glasbo in slikarstvo. Njegov 18letni sin se je vzgojeval na dunajskem Terezijanišču in nadaljuje svoje študije sedaj v Berlinu. V osebi princa Abdula Medžida se po smrti njegovega brata Jusufa Izedina najpriibljudnejši član turške vladarske hiše približuje prestolu.

Razne politične vesti.

Sprejem kralja Nikole v Lyonu. Kralj Nikola črnogorski je bil, kakor poroča »Züricher Zeitung« iz Zeneve, sprejet v Lyonu uradno z vojaškimi častmi. Na kolodvoru so ga pričakovali prefekt Raut, župan Herriot, generala d'Amade in Silhot, črnogorski poslanski ataše, generalni konzul Črnogore v Parizu in italijanski generalni konzul. Kralj je bil v uniformi črnogorskega generala; imel dolg sivomoder plašč z širokim rdečim robom. Po pozdravu je stopil kralj v avtomobil in se je odpeljal v spremstvu prefekta, župana in gospodov črnogorskega poslaništva iz Pariza v hotel. Godba je zaigrala in številna množica, ki se je zbrala pred kolodvorom, je pozdravila gosta s klici: »Živi kralj Nikola! Živi Črnogora!« Prve besede, ki jih je izpregovoril kralj pri prihodu v Lyon napram uradnim osebam, so bile: »Oh, kako ljubim jaz Francijo! Videl sem, kako so umirali v moji domovini francoski artiljeristi in sem večkrat pozdravil te junake. V Brinkisiju sem posetil francoske ranjence; bili so hrabri ljudje. Ne morem vam danes povedati vsega, kar občutim; truden sem jako in se moram radi tega oprostiti in potem«, je pripomnil smehljaje, »sem tudi že 76 let star«. Ko je šel avtomobil čez Lafayettev most, je pripomnil kralj: »To je Rodan; spominjam se te lepe reke, kajti bil sem pred 30 leti v Lyonu in si ogledal vialarne«. V hotelu je pričakovala kralja kraljica s princezinjama Ksenijo in Vero, nakar je ostala rodbina dalje časa sama. Pozneje sta se kralj in kraljica pokazala pri oknu in ju je množica zopet viharno pozdravljala. Kasneje je prišel v hotel Denys Cochin s svojim kabinetnim šefom. Kraljeva črnogorska rodbina stanuje v krasni vili Vernay, ki jo je dal lyonski župan sijajno opremiti. Spremistvo kralja Nikole obstoja iz gospodov: Simona Popovica, bivšega naučnega ministra, Petra Plamenca, bivšega zunanjega ministra, generala Grozdanova, srbskega konjeniškega polkovnika Barica, tajnika lvekovica, več oficirjev in okoli 20 vojakov kraljeve garde. — Kakor smo že poročali, se je kralj Nikola z družino vred preselil sedaj v Marseille.

Aprovizacijske stvari.

Kaj dobimo prihodnji teden?

Za prihodnji teden, od 7. pa do 13. februarja, se bodo dobivala naslednja živila aprovizacijske komisije in sicer na vsak odmerek živilske izkaznice:

1/2 kg riža po	K 1'36 kilogram,
1/4 kg zdroba po	K 0'90 kilogram
in bela moka po	K 1'20 kilogram na krušne izkaznice.

Zdrob v manjših količinah se bo prodajal: 1/4 kg za 23 vin., 1/2 kg za 45 vin. in 3/4 kg za 68 vin.

Ta teden se bo tudi prodajal krompir po 20 vin. kilogram in sicer po en kilogram na vsak odmerek izkaznice za živila.

Ta teden se bo mogel dobivati krompir z izkaznicami IV. tedna, t. j. od 10. do 16. januarja.

Domuča vesti.

Mestni magistrat naznanja, da leži na mestnem magistratu plačilni nalog za občinsko doklado na zvišanje vrednosti nepremičnin, namenjen Josipini Scozler, ker se ni mogel vročiti imenovanke, katere bivališče je neznan. Imenovanke naj se zgleda v pisarni III. magistratskega oddelka (IV. nadstropje, vrata 108.) v uradnih urah, kjer dobi omenjeni plačilni nalog, drugače se bo smatralo po preteku štirih tednov po objavi tega poziva, da je nalog veljavno dostavljen.

Vojaški pogreb. C. in kr. mestno poveljništvo nam javlja: V tukajšnji mestni bolnišnici je umrl 4. februarja t. l. lovec Rupert Justinek, lovskega bataljona št. 20. Pogreb se bo vršil 5. t. m. ob 3 pop. iz civilne bolnišnice na tukajšnje vojaško pokopališče.

Nedeljo, dne 6. februarja, se bo igrala v Srednji dvorani »Gospodarskega društva« igra »Turška pastarica«. Med odmorom igra orkester. Začetek ob 4 pop. Čisti dobiček je namenjen ubogim slovenskim učencem škedenjske ljudske šole.

Gledališče Fenice. V torek, dne 8. februarja, ob 8 zvečer, se bo vršilo zanimivo predavanje izmenjanega invalida nadporočnika Hansa Kaudestra. »Dvanajst mesecev v ruskem vojnem ujetništvu (od Lublina do Kanska)«. Predavanje bo spopolnjevalo 100 originalnih slik. Del dohodkov bo izročeno vojaško - humanitarnim namenom. Cene: vstopnina 1'20 K, sedež 2 K; predprodaja od 5. t. m. od 10—1 popoldne pri blagajni, ul. S. Francosca d'Assisi št. 5 in zvečer na dan predavanja. Seznam slik: 11 slik mesta Kanska, 11 slik po originalnih posnetkih vojne invalida in v Kansku skupno z njim interniranega in istotako izmenjanega poročnika Emila Hübla, 8 slik mesta Ačinska, 5 slik mesta Omska, 4 slike Celjalinska. Kalmiki in Tataři. Perm. Ruski pragozd. 3 slike iz Finske, Torneo, 5 slik izmenjanih invalidov. Haparanda. 8 slik švedskega Rdečega križa in našega invalidnega vlakca, 8 slik z vožnje po Švedskem. 11 slik s poti Frälleborge - Sassnitz. Prihod v Sassnitz. Podmokli ob Labi. Most. Cessarska slika.

Podružnica na Vrdeci opozarja še enkrat občinstvo, da priredi dne 6. t. m. ob 4 pop. veselico z obširnimi sporedom, ki je bil sledil družinski večer. V ta namen so darovali: Jakob Tominc paket čaja, Jakob Perhauč 2 veliki steklenici ruma, Vekoslava Godina 1 kg. sladkorja, Tončiča Carga peciva. Lepa hvala darovalcem!

Rojanska podružnica CMD priredi jutri, 6. februarja ob 4 pop. v dvorani »Konsumnega društva« v Rojani veselico v prid podružnici s sledečim sporedom: 1. D. Jenko: Na tujih tleh, dvosped s spremljevanjem glasovirja. 2. S. Gregorčič: Soči, deklamacija. 3. E. Adamič: a) Glejte, že solnce zahaja, b) Uspavanka, c) Tepežnica (solopetje s spremljevanjem glasovirja). 4. I. Krilina: Mati, deklamacija. 5. Slovenske narodne: a) Škrjanček poje, žvrgoli, b) Barčica, c) Godič je že zelen (dvoglasno). 6. Palčki: otroška igra s petjem. Spored izvajajo učenke CM šole na Acuedottu. Vstopnina 50 vin., sedeži 20 vin. Z ozirom na narodni namen prireditve je pričakovati obilne udeležbe.

Vojno - pomožni urad političnega društva »Edinost« posluje vsak dan izveniš nedelje in praznike od 5. do 7. zvečer v odvetniški pisarni dr. Rybafa in dr. Abramca, ulica Campanile št. 11, I. nadstropje.

Kdo ve kaj? Teodor Simčič, Pendice Scorsola 005, v Trstu, išče Teofila in Anico Simčič, otroka pokojnega Ferda Simčiča, učitelja na Dobrovem (Biljana) v Brdih. Hvaležen bo za vsako sporočilo.

Darovi.

Rojanski »Sokol« je izročil čisti dobiček od prireditve dne 2. t. m. polovico, to je K 48-82 podružnici CMD v Rojani in isto toliko »Rdečemu križu«.

Iskrečna hvala vrlim prirediteljem, na čelu jim gg. Negrotu in Matku Klavirju, slavnemu Konsumnemu društvu za brezplačno prepustitev dvorane, vsem, ki so preplačili vstopnino in narodnemu občinstvu, ki je do zadnjega prostora napolnilo dvorano. — V nabiralniku v Konsumnem društvu je bilo dne 3. t. m. K 28. — Znesek, določen Rdečemu križu, t. j. K 48-82, hrani uprava.

Ob priliki prireditve Tržaškega odbora za priricanje dobrotelnih predstav v gledališču »Fenice« 1. februarja t. l., katere čisti dobiček je bil namenjen v prid vojakom na soški fronti, so darovali: Marko Rubinič K 5, Ed. Brunelli 2 K, Kvirni Gabrovic K 3, koadmiral bar. Alfred Koudelka K 20, darovane pristojbine v gledališču službojočega redarstva K 15-50, za vstopnico G. Albrecht K 1.

Vsi oni, kateri so naročili novi cenik ali vzorce za spomlad pri tvrdki R. Stermeckl, Celje Štajersko, naj blag volijo potrpeti do začetka marca ker se je letos zgotovitev ist h zaradi pomanjkanja osovja in surovin nekaj zakasnila.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste šte. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI

se računajo po 4 stot. besedo. Masno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Delavce-čevljarje sprejme čevljarska zadruška za svojo delavnico v Celju. Oglasiti se je tekom današnjega dne v delavnici g. Lauterja via Donota 1. 54

Sode prazne od petroleja, olja in zelja kupujem. Plačam po visoki ceni. Kurec, via Sette Fontane 1. 55

Na debelo samo za preprodajalce. Nogavice, sukanec, pipe, milo, gumijevе podpetnike, razni gumbi, denarnice, mazilo za čevlje, električne svetiljke, baterije, pisarnski papir, kopirni svinčniki, zaponke, prstani rdečega križa, krema za brado, šlice, razna rezila, robei, mrežice za brke in drugo prodaja JAKOB LEVI, ulica S. Nicolo 19. 56

Barvajo se nogavice, moške in ženske obleke brez razpore po zmernih cenah. Dela se izvršujejo tekom 8 dni. Barvarnica ulica Salice 6 (Piazza Barriera vecchia) 40

Zlato, srebro, briljante kupuje in prodaja nova zlatarnica in urarnica Mihal Zitrilo Corso 47. 20

Fotograf Anton Jerkič posluje zopet v svojem ateljeju v Trstu, Via delle Poste šte. 10. 2466

Kupujem zakljke vsake vrste. Jakob Margon, ul. Solitario št. 21 (pri mestni bolnišnici) 23

Kocke za juho.

Marka »Imperial« K 20. — Marka »Stella« K 22 za 100 kosov.

Na deželo se razpošilja po povzetju.

Zaloga za kocke v Trstu ulica Tiziano šte. 12.

Umetni zobje

z in brez čeljusti, zlate krone in obročki
VILJEM TUSCHER
konces. zobotehnik
TRST, ul. Caserma št. 13, II. n.
Ordinira od 9 jutraj do 6 zvečer.

ZDRAVNIK

Med. Dr. Karol Perničič

ordinira od 11-1 pop.

Trst, ulica Giulia št. 74 E (zraven Dreherjeve pivovarne).

ZOBOZDRAVNIK

Dr. J. Čermák

se je preselil in ordinira sedaj
v Trstu, ul. Poste vecchie 12,
vogal ulice delle Poste.
Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje.
UMETNI ZOBJE.

Fotografični atelje DAGUERRE

Trst - Corso šte. 39 - Trst

10 dopisnic v platini, zgotovljene
v 48 urah od K 3 naprej, z vsakim
vremenom. Za vojake nizke cene.
:: Tudi električna razsvetljava. ::

Zaloga tu in inozemskih vin, špirta, liker-
lev in razprodaja na drobno in debelo

Jakob Perhauc

Trst, Via delle Acque št. 6

(Nasproti Caffè Centrale).

Velik izbor francoskega šampanjca, penečih dozartnih italijanskih in avstro-ogrskih vin. Bordeaux, Burgunder, renški vin, Meisella in Chianti. Ruma, konjak, razna žganja ter posebni pristni tropinovec silovence in brinjavec. Izdelki l. vrste, došli iz dotičnih krajev. Vsaka naročba se takoj izvrši. Razpošilja se po povzetju. Ceniki na zahtevo in franco.

Razprodaja od pol litra naprej.

Dnevnik »Edinost« v Trstu

je izdal in založil naslednje knjige

1. »VOHUN«, Spisal I. F. Cooper. — Cena K 1.60.
2. »TRI POVESTI GROFA LEVA TOLSTEGA«. — Cena 80 vin.
3. »KAZAKI«, Spisal L. N. Tolstoj. Poslovenil Josip Knaflič. — Cena K 1.60.
4. »PRVA LJUBEZEN«, Spisal I. Sjergiev-Turgijev. Poslovenil dr. Gustav Gregorin. — Cena 1 K.
5. »POLJUB«, Povest iz gorskega življenja češkega ljudstva. Spisala Karolina Světa. Poslovenil F. P. — Cena 80 vin.
6. »BESEDA O SLOVANSKEM OBREDNEM JEZIKU PRI KATOL. JUGO-SLOVANI«. (Malo odgovora na škofa Nagla poslovno pastirsko pismo v pouk slov. ljudstvu.) — Cena 80 vin.
7. »IGRALEC«, Roman iz spominov mladeniča. Ruski spisal F. M. Dostojevskij. Poslovenil R. K. — Cena K 1.60.
8. »JURKICA AGIČEVA«, Spisal Ksaver Šandor - Gjalski. Prevel F. Orel. Cena K 2.
9. »UDOVICA«, Povest iz 18. stoletja. Napisal I. E. Tomič. Poslovenil Stefan Klavž. Cena K 1.60.
10. »JUG«, Historičen roman. Spisal Prokop Chocholoušek. Poslovenil H. V. Cena K 3.
11. »VITEZ IZ RDEČE HIŠE«, (Le Chevalier de Mais'm rouge.) Roman iz časov francoske revolucije. Spisal Aleks. Dumas star. Prevel Ferdo Perhavec. — Cena K 2.50.